

bestyrelser, Vælgeres og Grundejeres Adgang til at lade deres Synspunkter fremføre for Nævnet er af stor Vigtighed ikke alene for disse Parter selv, men ogsaa for Nævnet, der netop fordi man ved dets Sættelse har tilstræbt at stille det neutralt overfor snævrere lokale Interesser, bør have videst mulig Adgang til at sætte sig ind i de stedlige Forhold, inden det tager Stilling til vedkommende Sag. Ogsaa af denne Grund vil man skønne det rigtigt, at Parterne selv direkte ved egne stedlige Repræsentanter og ikke gennem udefra antagen Bistand giver Møde for Nævnet. Men nærmere Regler om dette og andre Forhold vedrørende Nævnets Forretningsgang vil, naar de fornødne Erfaringer er indvundne, kunne gives i de i § 02, sidste Stykke, sidste Punktum, omhandlede Bestemmelser for Nævnets Virksomhed.

Medens man i Afsnit A. har fremstillet de *almindelige* Regler, der vil være at anvende ved Foretagelse af Ændringer i Landets kommunale Grænser, har man i de følgende Afsnit optaget de *særlige* Regler, der kommer til Anvendelse ved de enkelte Arter af Grænseændringer.

*B. Indlemmelse af Sognekommuner (Land-distrikter) eller Dele af disse i Købstadkommuner.*

Bestemmelserne i nærværende Afsnit bygger i det væsentlige paa Reglerne i de nugældende Indlemmelseslove af 28. Juni 1920 og 4. April 1928, dog med forskellige Afvigelser, som de i Praksis indvundne Erfaringer har givet Anledning til, og for hvilke der nedenfor skal gøres Rede.

Til § 05.

Paragraffen er enslydende med 2. og 3. Stykke i § 1 i Loven af 1920.

Til § 06.

Paragraffens 1. Stykke svarer til § 8, 3. Stykke, 1. Punkt i Loven af 1920.

Med Hensyn til den øvrige Del af Paragraffen, der angiver Betingelserne for, at Indlemmelse kan finde Sted, bemærkes:

ad 1) Svarer til § 2 i Loven af 1920, idet man dog ikke har ment det nødvendigt at aabne Adgang til Afstemning blandt de kommunale Vælgere, naar Byraad og Sogneraad er enige saavel om selve Indlemmelsen som om Vilkaarene for denne.

ad 2) Svarer til § 4 i Loven af 1920, idet denne Bestemmelse dog kun aabner Adgang til Indlemmelse af en enkelt Ejendom, der ligger fuldstændig omsluttet af en Købstads Grund, medens man bringer i Forslag, at ogsaa en Flerhed af Ejendomme, der ligger indkapslede paa denne Maade, vil kunne indlemmes efter denne Bestemmelse, idet ganske de samme forvaltningsmæssige Hensyn synes at tale derfor.

ad 3) Svarer til § 3 i Loven af 1920 med den Ændring, der følger af det i Bemærkningerne til § 01, Punkt 2, omtalte Forhold.

ad 4) Bestemmelsen afløser § 5 i Loven af 1920, idet den, naar det ikke i Henhold til Punkt 1—3 er lykkedes at skabe Grundlag for en Indlemmelse, aabner Adgang til at gennemføre denne i saadanne Tilfælde, hvor de under dette Punkt nærmere angivne Hensyn til den ene Kommune i særlig Grad taler derfor, og Indlemmelsen kan gennemføres uden i uforholdsmæssig Grad at tilføje berettigede Interesser i den anden Kommune.

En objektiv Vejledning for det Skøn, som i sidste Instans bliver det afgørende i disse Sager, kan søges i *de stedfundne Befolkningsbevægelser* og *Befolkningsforøgelse* i Købstaden og dens Grænseland. Fremdeles bør man lægge Vægt paa *Indlemmelsesomraadet Beboeres økonomiske Tilknytning til Købstaden gennem deres Erhverv*. Endvidere paa den Trang, der i Indlemmelsesområdet maatte være til Stede til *Delagtighed i den købstadkommunale Forvaltnings Gøder*. Netop dette Hensyn er særlig fremhævet i den gældende Lovs § 5, første Stykke. Endelig maa det anses at være af Betydning, om de Indtægter, det til Indlemmelse udsete Omraade afkaster, eller de Udgifter, det medfører, uforholdsmæssigt beriger eller bebyrder den Landkommune, hvortil det hører. Navnlig dette sidste økonomiske Moment maa man mene er et af Kærnepunkterne i